

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

UITSPRAAK

Nr. 612/74

25-5-1976

Het Gerechtshof te Leeuwarden, meervoudige belastingkamer,

Gezien het beroepschrift ingediend namens X te Z, ingekomen op 20 december 1974 en gericht tegen de blijkens het aanslagbiljet, gedagtekend 22 oktober 1974, door de Inspecteur der directe belastingen te Y aan belanghebbende opgelegde aanslag wegens navordering van de inkomstenbelasting voor het jaar 1969;

Gezien de overgelegde stukken, waaronder die welke door partijen ter zitting zijn overgelegd zonder bezwaar van de wederpartij, zomede de pleitnota van belanghebbendes gemachtigde, moeten de inhoud van de stukken als hier ingelast worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 25 mei 1976, gehouden te V, de gemachtigde van belanghebbende en de Inspecteur, bijgestaan door een rijks-accountant;

Overwegende dat aan belanghebbende een aanslag wegens navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1969 werd opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 32.795,-- tot een bedrag van f. 3.705,-- waaronder is begrepen zijnde de verhoging van honderd percent van de nagevorderde belasting minus het kwijtgescholden bedrag daarvan ad f 2.223,-- (75 percent);

dat belanghebbende in beroep is gekomen tegen deze aanslag;

Overwegende dat blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting als onbetwist tussen partijen vaststaat:

dat belanghebbende, geboren in 1926, gehuwd is en in 1969 drie kinderen te zijnen laste had, geboren in 1955, 1958 en 1961;

dat hij tot 1 november 1971 een café-restaurant (koffiehuis) exploiteerde aan de A-sstraat te W;

dat dit bedrijf is verkocht in verband met de gezondheid van

belanghebbende;

dat in het bedrijf werden verkocht koffie, frisdranken, belegde broodjes, soepen, snoep, tabaksartikelen, ansichten, doch geen alcoholhoudende dranken en complete maaltijden;

dat belanghebbende als bijlage van zijn aangiftebiljet voor de inkomstenbelasting voor het jaar 1969 een rapport van zijn accountant heeft overgelegd;

dat dit rapport onder meer inhoudt de balans per 31 december 1969 van belanghebbendes bedrijf, vermeldende een kapitaal van f 81.182,66 en de post "kas" f 24.232,94;

dat in het rapport voorts een vermogensvergelijking betreffende 1969 is opgenomen, vermeldende onttrekkingen ten bedrage van f 17.528,23 welk bedrag kan worden gespecificeerd als volgt:

Huishouding	f 6.538,--
Gas en licht	" 583,73
Huur vakantiehuis	" 400,--
Aanschaffingen	" 633,02
Premies	" 1.499,84
Ziektekosten	" 749,93
Inkomstenbelasting,)	
personelebelasting en)	
premieheffing)	" 4.313,71
Eigen gebruik	" 1.510,--
Huurwaarde woongedeelte	" 1.300,--
	<u>f 17.528,23</u>

dat volgens de verlies- en winstrekening over 1969 voorkomende in het genoemde rapport de totale omzet van het bedrijf f 173.125,72 beloopt;

dat in verband met de staking van het bedrijf in 1971 een onderzoek door de rijksaccountant in de boeken van belanghebbende werd ingesteld;

dat een dergelijk onderzoek niet eerder plaats vond;

dat uit dat onderzoek ondermeer aan de belastingdienst bleek:

dat er een registrerende kassa was, welke in 1969 en ook in andere jaren

niet, althans niet de gehele dag, werd gebruikt; dat de omzet werd bepaald aan de hand van het aanwezige geld in kas en afgeleid uit het kasgeld en de geregistreerde uitgaven; dat dit geld wekelijks werd geteld; dat de (onvolledige) kassarollen niet zijn bewaard;

dat de bruto winst over de jaren 1968, 1969, 1970 en 1971, uitgedrukt in percentages van de inkoop beloopt onderscheidenlijk 78,3, 73,5, 90,9 en 113,9 percent;

dat de bevindingen van de rijksaccountant voor de inspecteur aanleiding waren de boekhouding van belanghebbende te verwerpen en diens inkomen te bepalen door vermogensvergelijking, op grond waarvan de onderhavige aanslag wegens navordering word opgelegd, naar een belastbaar inkomen dat f 7.000,-- hoger is dan het belastbaar inkomen waarnaar de primitieve aanslag was geregeld, overeenkomstig de aangifte;

dat de Inspecteur daarbij heeft aangenomen, dat het privé van belanghebbende f 7.000,-- hoger is dan hiervoor vermeld;

Overwegende dat namens belanghebbende, kort samengevat, in het beroepschrift is gesteld:

dat de Inspecteur zijn standpunt baseert op het feit, dat de weekomzetten vrijwel gelijklopend zijn en dat geen bewijsstukken (kassarollen) aanwezig waren;

dat aannemelijk is, dat de weekomzetten vrij constant zijn, gezien de ligging van het bedrijf;

dat het bedrijf een vaste kern aan klanten heeft, zij het voor een deel wisselende personen;

dat de constante omzet ook blijkt uit de inkopen; dat kascontrole wekelijks is toegepast;

dat het wegens drukte regelmatig voorkwam, dat het geld wel in de kassa werd gedaan, doch werd nagelaten het bedrag op de kassa aan te slaan;

dat daarom de omzet is berekend door het opmaken van de kas; dat zulks geschiedde op zaterdagavond;

dat deze handelwijze normaal is en bij vele middenstanders te doen gebruikelijk;

dat hij betwist dat hier sprake is van gefingeerde omzetten en dat derhalve niet een betrouwbare boekhouding is gevoerd;

dat hij verzoekt vernietiging van de navorderingsaanslag;

Overwegende dat de Inspecteur daartegen in hoofdzaak heeft aangevoerd:

dat de boekhouding van belanghebbende moet worden verworpen;

dat diens inkomen moet worden berekend door middel van vermogensvergelijking;

dat de boekhouding technisch niet waterdicht is; dat de wekelijkse kascontrole geen echte kascontrole is;

dat in 1969 in de 39ste week de ontvangsten wegens ijsverkoop in het tweede en derde kwartaal in één keer zijn geboekt;

dat de bankstorting in 1971 alle pas in oktober in het kasboek werden geboekt;

dat het kassaldo volgens het kasboek constant erg hoog is;

dat wekelijks een vast bedrag voor privé is geboekt; dat onbenoemde privé-boeking niet voorkomen;

dat de bruto-winstpercentages te laag zijn en niet stabiel;

dat het geboekte privé-huishoudgeld te laag is;

dat de geboekte weekomzetten opvallend zijn (in 1968 afgerond op een veelvoud van 5 gulden, in dat jaar veel weken exact dezelfde omzet, na 1968 meestal afgerond op veelvoud van 10 cent, in 1971 op veelvoud van 10 gulden);

dat een nadere analyse van de cijfers, die als weekomzet zijn geboekt, laat zien dat bepaalde cijfers onevenredig vaak voorkomen, terwijl andere cijfers niet of nauwelijks voorkomen;

dat de hoogte van de privé-onttrekking gesteld dient te worden op de redelijke voor 1969 geldende norm van f 15.770,- (voor de posten: huishouding, gas/licht en eigen gebruik);

dat subsidiar wordt gesteld, indien zou worden aangenomen dat de boekhouding wel juist is, dat de post "Eigen gebruik", volgens de boekhouding f 1.510,-, te laag is, gelet op de artikelen die in het bedrijf voor handen waren;

dat in verband hiermede wordt geconcludeerd: primair tot handhaving van de navorderingsaanslag; subsidiar tot vaststelling van die aanslag naar een

belastbaar inkomen van f 29.455,--;

Overwegende dat belanghebbende ter zitting onder meer heeft doen zeggen:

dat de methode van het bepalen van de omzet langs de weg van afgeleide ontvangsten, gezien de aard en omvang van het bedrijf, acceptabel is;

dat in 1969 voor het eerst was begonnen met de verkoop van ijs; dat de ontvangsten van ijs gescheiden werden gehouden van de overige ontvangsten;

dat het boeken van de van bankstortingen in 1971 in oktober van geen betekenis is, gezien de methode van omzetverantwoording;

dat een hoog kassaldo vrij veel voorkomt in de horeca-sector;

dat de bruto-winstpercentages laag zijn, doch zulks het gevolg is van de aard van het bedrijf, en de wijze van beleidvoering (geen verkoop van alcoholhoudende dranken en eigenbereide producten);

dat het privé niet te laag is, daar zijn gezin altijd zeer sober leefde (b.v. geen auto of bromfiets);

dat de norm van de Inspecteur aangaande het privé niet redelijk is, in verband met door hem (belanghebbende) gedane lagere uitgaven voor ontwikkeling, ontspanning, huishoudelijke apparaten, enzovoort;

dat hij nimmer omzetten heeft verzonnen;

dat ten aanzien van de subsidiaire stelling van de Inspecteur wordt aangevoerd, dat het nieuwe feit, dat navordering wettigt, te dezen ontbreekt;

dat, mocht dit wel aanwezig kunnen worden geacht, de desbetreffende verhoging van het privé op f 2.500,-- zou kunnen worden gesteld;

Overwegende dat de Inspecteur ter zitting heeft volhard bij de inhoud van het verzoekschrift, onder mededeling dat de door hem toegepaste norm betreffende het privé reeds laag is;

Overwegende ten aanzien van het geschil:

dat het toepassen van de methode van boekhouding van belanghebbende - het noteren van de weekomzet aan de hand van de in de kas aangetroffen gelden - tot gevolg heeft, dat de mogelijkheid ontbreekt om te controleren of, uitgaande van een buiten de kas gelegen objectieve maatstaf, het in de kas aanwezige bedrag gelijk is aan het bedrag, dat daarin aanwezig behoort te zijn en of niet verzuimd is

uit de kas gedane privé-uitgaven te noteren;

dat deze omstandigheid en de andere hiervoor vermelde vaststaande feiten en omstandigheden, zomede hetgeen door de Inspecteur in het verzoekschrift is gesteld, voor zover niet of onvoldoende weersproken, naar 's Hofs oordeel voldoende grond opleveren om de boekhouding van belanghebbende, als ondeugdelijk voor de fiscale winstberekening, te verwerpen;

dat daarbij in het bijzonder betekenis toekomt aan het navolgende:

- a. de bruto-winstpercentages betreffende de jaren 1968 - 1971, die ver uiteenlopen, zonder dat daaromtrent een verklaring is gegeven;
- b. het boeken van afgeronde bedragen;
- c. het feit dat de weekomzetten niet zelden precies gelijk zijn;
- d. de omstandigheid dat sommige cijfers van weekomzetten onevenredig vaak voorkomen en andere cijfers niet of nauwelijks;
- e. het lage privé-bedrag;

dat het bedrag van het inkomen van belanghebbende derhalve terecht door vermogensvergelijking is bepaald;

dat de Inspecteur het privé f 7.000,-- hoger heeft geschat dan het bedrag dat volgens de boekhouding van belanghebbende in aanmerking is genomen;

dat deze schatting volgens de Inspecteur is geschied door toepassing, van normen, welke zijn opgesteld aan de hand van budgetonderzoeken en het onderzoek van indexcijfers met inachtneming van plaatselijke omstandigheden;

dat namens belanghebbende ter zitting gemotiveerd is gesteld, dat hij zeer sober leeft, hetgeen niet (althans onvoldoende) is weersproken, en aan het Hof niet onaannemelijk voorkomt;

dat het Hof, gelet op de gegeven omstandigheden in de onderlinge samenhang beschouwd, in redelijkheid en billijkheid het privé f 5.000,-- hoger schat dan het in de boekhouding van belanghebbende opgenomen bedrag;

dat de aanslag wegens navordering derhalve moet worden geregeld naar een belastbaar inkomen van f 30.795,--;

dat, nu andere punten te dezen niet in geschil zijn, moet worden beslist als volgt:

Vermindert de aanslag wegens navordering tot een navorderingsaanslag naar een belastbaar inkomen van f 30.795,--, met verhoging van 25 percent van de nagevorderde belasting.

Gedaan op 25 mei 1976 door de heren Kremer, Vice-President, Meursing en Aardema, Raden, in tegenwoordigheid van de Griffier Thesingh en ondertekend door voornoemde Vice-President en door voornoemde Griffier.

Thesingh

Kremer

Op 27 sep. 1976 aangetekend verzonden aan beide partijen.

De Griffier van het Gerechtshof te Leeuwarden.

A. Wielinga, wnd.